

Det Radikale Venstre taler med Det Radikale Venstre i folketingsgruppen og måske et par stykker mere. Vi andre taler med folket, og det er folket, vi hører på, og det er folket, der ikke forstår, hvad der foregår i Folketingssalen, og det er folket, der skriver i aviserne, og det er folkets røst, man kan læse i aviserne.

Så der er mange steder at få tilkendegivelser om, hvad folket mener, og det er præcis det, vi forsøger at være lydhøre over for.

Må jeg lige sige til hr. Bjørn Elmquist om pengebeløbet, at den positive budgetreguleringskonto, der står på forsvarsministerens budget, jo betyder, at de penge kan man forhandle om i forsvarsforligsforshandlingerne, og så vil det efterfølgende være et problem for finansministeren at udmønte den negative konto på finansministerens budgetdel. Så enkelt er det.

Og bliver der ikke noget forlig om at bruge penge, kommer man slet ikke til at bruge nogen penge. Det er logik for menigmand.

Til hr. Køpke Christensen vil jeg sige, at vi ønsker, at en lidelse skal behandles, når lidelsen *kan* behandles. Vi vil ikke engang acceptere noget med tre måneder. Folk skal *behandles*, og hvis det er livstruende lidelser, skal de behandles med det samme. Det gælder f.eks. hjertelidelser. Dét ønsker vi i virkeligheden ultimativt, at de behandles, når de overhovedet *kan* behandles. Her tænker jeg på, om der er fysiske muligheder for at få en positiv udgang på behandlingen. Så enkelt er det.

Det, vi lægger vægt på i forsøgsordningen, er, at nu følger pengene med til det enkelte sygehus, der udfører behandlingen, og jeg tror, vi kommer til at opleve, at det er den model, der fremover kommer til at gælde på alle områder: at man frit kan vælge, hvilket sygehus man vil behandles på, herunder også – på længere sigt – et privat sygehus, og at pengene følger patienten til det pågældende sygehus.

Hr. Kim Behnke spørger, hvad der under forhandlingerne er sagt om, hvad man vil gøre for at bringe Danmark på ret køl.

Det fremgår af det, regeringen er gået med til; det er det yderste, den har strakt sig til for at imødekomme os. Det ligner ikke fuldt ud det, som vi ønsker, og det ved hr. Kim Behnke godt fra de forslag, vi selv har stillet til finansloven i vores oplæg fra august, men sådan er det i politik: Vi kunne vælge alt eller intet, og vi kunne vælge noget midt imellem, det politisk mulige, og det har vi valgt at gøre. Det har vi lovet vores vælgere under valgkampen, og det har vi efterfølgende lovet, og det løfte har vi holdt.

Om grønne afgifter vil jeg gerne sige, at hvis man forestiller sig det forslag om grønne afgifter, som vi nu har set fra miljøministeren – det er det, der blev præsenteret i pressen – så er det helt klart, at vi ikke kan forhandle om finansloven for 1996. Det kan der ikke herske tvivl om. Så enkelt er det.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Det var rart at få så klar en melding, at folket, det er hr. Thor Pedersen, det er ikke os andre. Vi behøver faktisk ikke at have valg længere – det er meget lettere – for hr. Thor Pedersen ved præcis, hvad folket vil. Jeg kan også forudse, at nu behøver Venstre ikke stemme for en Øresundsbro længere, for når hr. Thor Pedersen og andre kan gå på vandet, hvad skal vi så have hele den faste forbindelse for?

Men det ligger i hvert fald fast, for så vidt angår forsvarsforliget, som var mit udgangspunkt, og vort forlig om finansloven, at der trækkes på reguleringskontoen, i det omfang der kommer aktstykker i Finansudvalget og der opnås enighed om dem og flertal for dem, og denne enighed skal omfatte forligspartierne.

Det var mit formål at få hr. Thor Pedersen til at forholde sig til, at det, han sagde i første omgang, ikke var korrekt, og jeg er glad for, at det nu også opfattes som logik af hr. Thor Pedersen, den folkelige!

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Vi ved godt, at med den forsøgsordning, som man nu er nået frem til i finanslovsforliget, skal pengene følge patienten. Men det nytter jo ikke at køre rundt i den skure; det er jo ikke det, det handler om; det er vi da enige om. Naturligvis skal pengene følge behandlingen og patienten. Det er der ingen tvivl om.

Fremskridtspartiet har flere gange stillet forslag derom her i salen, og Venstre har støttet vores holdning dertil. Så der er ingen diskussion om det; det er vi enige om. Det, som det handler om her, er, at vi tidligere har hørt regeringen udtale, at nu er der en aftale med amterne om, at alle operationstyper skal ned på en maksimal ventetid på 3 måneder. Så får Venstre indflydelse på finansloven, og så gælder det gudhjælpemig pludselig kun to operationstyper!

Så er det, jeg spørger: Hvad er der nu galt? Er det en dårlig indflydelse, Venstre har haft under disse forhandlinger, eller hvad er situationen?